

Mál nr. 121/2016**M og
vátryggingafélagið V v. slysátryggingar launþega og frjálsrar ábyrgðartryggingar T****Starfsmaður í verslun slasaðist þegar hún var á leið niður stiga 22.7.2012.****Gögn.**

1. Málskot móttækið þ. 15.4.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-7
2. Bréf V dags. 27.3.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-2

Málsatvik.

M var við störf í verslun T og var á leið niður stiga og féll í stiganum og fótbrotnaði. M tilkynnti V um slysið þ.30.9.2014 eða rúmum 26 mánuðum eftir tjónsatvikið. V hafnar bótaskyldu úr slysátryggingu launþega á þeirri forsendu að slysið hafi verið tilkynnt eftir að ársfresturinn skv. 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga lauk. M gerir kröfu um bætur úr slysátryggingu launþega og bendir á að M hafi leitað á slysadeild LSH daginn eftir slysið og þar hafi M verið sagt að horfur væru góðar og þetta mundi ganga yfir, en þegar M hafi verið ljóst að svo mundi ekki vera hafi hún leitað til bæklunarlæknis þ.22.9.2014 og í framhaldi af því mati bæklunarlæknisins að slysið mundi hafa í för með sér varanlegar afleiðingar hafi hún leitað til lögmanns og slysið hafi verið tilkynnt til V í beinu framhaldi. M telur því að ársfresturinn hafi ekki verið liðinn þar sem hún hafði ekki vitneskju um varanlegar afleiðingar slyssins fyrr en eftir lækni meðferðina hjá bæklunarlækninum. M gerir einnig kröfu um bætur úr frjálsri ábyrgðartryggingu T hjá V og telur að stiginn þar sem M datt hafi ekki verið í forsvaranlegu ástandi og vísar í því sambandi til 4.tl.3.gr. reglna nr. 581/1995 um húsnæði vinnustaða. V hafnar því sem röngu og ósönnuðu að slys M megi rekja til atriða sem M ber skaðabótaábyrgð á. V bendir á að ekkert liggi fyrir um að stiginn sem um ræðir sé vanbúinn.

Álit.

Ekki liggur fyrir að M hafi vitað eða mátt vita að slys hennar mundi hafa varanlegar afleiðingar fyrr en hún hafði leitað aðstoðar bæklunarlæknis þann 22.9.2014. M tilkynnti slys sitt til V í beinu framhaldi af því og verður ekki á það fallist að M hafi tilkynnt slysið eftir að ársfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga var liðinn. M á því rétt á bótum úr slysátryggingu launþega hjá V. Ekki hefur verið sýnt fram á að stiginn þar sem M datt hafi verið hættulegur eða eitthvað ábótavant hvað hann varðar eða tjón M verði rakið til sakar T eða einhvers sem T ber ábyrgð á. Þegar af þeim sökum á M ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu T hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum slysátryggingu launþega hjá V, en á ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu T hjá V.

Reykjavík 7.6.2016

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.